

tak hluboké, že při navrhovaném způsobu zastavění, čímž, jak z plánu patrno, míněno jest zastavění v blocích otevřených, ještě spíše snesou rozšíření ulice na tuto stranu. Že by způsob zastavění bloků na sev. straně umožňoval spíše rozšíření ulice na stranu severní než na stranu jižní, stížnost netvrdí a o způsobu zastavění vůbec se nezmiňuje. Nepostihuje tedy stížnost v tomto bodě smysl nař. rozhodnutí, které klade důraz na způsob zastavění. Pokud pak stížnost týká se spádu příčných ulic, popírá pouze správnost zjištění žal. úřadu, aniž by nesprávnost jeho blíže konkretisovala, jak to vyžaduje předpis § 18. zák. o ss. Na data, která st-lé o frekvenci v K.-ově třídě si opatřili po vydání nař. rozhodnutí, nemohl nss vzít zřetele, poněvadž žal. úřad o ně se neopírá a ani k nim hleděti nemohl, ježto st-lé je ve svých námitkách neuplatnil.

Nss nemohl vyhověti ani námitce, že zúžením bloku na úkor pozemků uličních porušena bude zásada hospodárnosti a hygieny vyžadující toho, aby vnitřní prostora bloků nebyla nad potřebu zužována, neboť úsudek o tom, zda a do jaké míry je zapotřebí takového zúžení za účelem rozšíření pozemku uličního, musí býti ponechán stát. reg. komisi a žal. úřadu, jakožto úřadům odborným (§ 6 zák. o ss). Pokud konečně stížnost vyslovuje pochybnosti, zda obec při své finanční situaci vůbec bude s to, aby realizovala navržené úpravy, nemohl se nss těmito vývody vůbec zabývat, ježto v námitkovém řízení nebyly uplatněny (§ 5 zák. o ss).

Č. 11.497.

Stavební právo (P r a h a): Provádějíc svůj úkol ve smyslu § 2 zák. č. 88/1920 Sb., může se státní regulační komise omeziti na stanovení hlavních rysů budoucí regulace, významných pro vytvoření organického městského celku, avšak i tato rámcová a schematická úprava musí býti aspoň do té míry určitá, aby bylo možno posouditi její proveditelnost, jakož i to, zda vyhovuje potřebám, k nimž podle § 1 cit. zák. má býti hleděno při sdělávání přehledného plánu.

(Nález ze dne 24. října 1934 č. 18.657.)

V ě c : Tělocvičná jednota »Sokol« v Ž. (adv. Dr. Josef Bouzek z Prahy a František H., starosta jednoty) proti ministerstvu veřejných prací o přehledný regulační a zastavovací plán Žižkova.

V ý r o k : Nař. rozhodnutí, pokud se dotýká st-lčina pozemku č. kat. 8/12, zrušuje se pro vadnost řízení.

D ů v o d y : Výměrem z 5. září 1930 potvrdilo min. veřej. prací v dohodě s min. železnic přehledný regulační a zastavovací plán Ž., podle něhož má nynější letní cvičiště Těl. jednoty »Sokol« v Ž. zřízené na pozemku č. k. 8/12 státi se součástí veřejného sadu, a má přes ně vésti nová komunikace směřující od usedlosti »P.« v přímém směru k budově »Památník národního osvobození«.

Námitky, které Těl. jednota »Sokol« vznesla proti tomuto ustanovení přehledného plánu, zamítl žal. úřad v podstatě z toho důvodu, poněvadž letní cvičiště, nasypané vysoko nad okolní terén, vystupuje ná-

padně a neorganicky nad tímto terénem a působilo by i při definitivní úpravě v sadovém prostředí cizorodě. Cvičiště to nemůže na nynějším místě trvale býti ponecháno, poněvadž komunikace, vedoucí k P. n. o., musila by ono cvičiště obejít dvěma větvemi, které by před budovou P. n. o. opět v jedinou komunikaci se spojily. Tímto rozdvojením ztratila by však navržená komunikace značně na svém reprezentačním rázu, nehledíc ani k tomu, že bylo by zapotřebí opět značného zásahu do terénu, kterým by dnešní stráně vrchu Ž. byly v přirozeném útvaru rozrušeny. Otázka letního cvičiště tvoří nerozlučný celek s otázkou týkající se budovy sokolovny, stojící při patě vrchu Ž. a sev. straně tř. P.-ovy, a měla by proto býti řešena tato otázka společně s otázkou vhodného umístění nové sokolovny, ježto budova dnešní sokolovny v P.-ově tř. jest podle projednaného plánu řezána regulační čarou do hloubky 12 m a nelze počítati s tím, že by budova sokolovny mohla v budoucnosti na nynějším místě obstáti. Při tom podotklo ministerstvo, že tyto důvody sdělila st. reg. komise Těl. jednotě »Sokol« v Ž. již dopisem z 27. listopadu 1928 a že námitky st-lky se z týchž důvodů zamítají.

Stížnost Těl. jednoty »Sokol«, proti tomuto rozhodnutí podaná, namítá po stránce formální, že rozhodnutí není opatřeno poučením o opravných prostředcích. Výtka ta je zřejmě bezdůvodná, neboť není předpisu, podle něhož by min. prací, potvrzujíc regulační plán a vyřizujíc námitky interesentů, bylo povinno poučiti strany o tom, kde a ve které lhůtě mají hledati ochrany proti případnému porušení svých subjektivních práv tímto rozhodnutím. Ustanovení § 68 vl. nař. o spr. řízení č. 8/28 nemohla by se st-lka dovolávati, neboť i kdyby šlo o věc spadající do působnosti pol. úřadů (§ 1 cit. nař.) nebylo by min. povinno opatřiti své rozhodnutí poučením o opravném prostředku, ježto je úřadem ústředním, který podle § 68 odst. 2 cit. nař. této povinnosti nemá.

Dále namítá stížnost, že není správné zjištění žal. úřadu, že Těl. jednotě »Sokol« bylo již dopisem stát. reg. komise z 28. listopadu 1928 sděleno, z jakých důvodů její námitky se zamítají, ježto Těl. jednotě »Sokol« tohoto dopisu neobdržela a jak zjistila, byl dopis ten zaslán nikoliv jí, nýbrž radě hl. m. Prahy.

Nss nemohl uznati, že by dotyčné zjištění úřadu, i kdyby skutečně bylo nesprávné a kdyby správné bylo tvrzení st-lky, zakládalo nějakou podstatnou vadu řízení, pro kterou by musilo nař. rozhodnutí býti zrušeno. Žal. úřad v samotném svém rozhodnutí uvedl veškeré důvody, ze kterých nevyhověl námitkám st-lky a neodkázal tedy st-lku pouze na důvody obsažené ve svrchu cit. dopise st. reg. komise (arg. slova: »tyto důvody sdělila«). Jest proto pro zákonnost a formální úplnost nař. rozhodnutí úplně lhostejno, zda st-lka zmíněný dopis st. reg. komise obdržela či nikoliv, a zda již dříve byly jí sděleny důvody, ze kterých nutno trvati na úpravě přehledným plánem zamýšlené, neboť nař. rozhodnutí z dřívějšího domnělého vyrozumění st-lky žádných nepříznivých důsledků pro ni nevyvozuje, nýbrž znovu o důvodech těch ji uvědomuje a tak obranu proti nim jí umožňuje.

Z téhož důvodu nemohl soud vejíti na námitku st-lčiny, že hřiště nevzniklo vysokou nasypávkou nad okolní terén, nýbrž urovnáním a tedy snížením bývalého terénu. Neboť pro zamítnutí námitek st-lky nebyla směrodatnou okolnost, že hřiště vzniklo nasypávkou, nýbrž okolnost, že

terén na tomto místě byl pro hřiště uměle upraven tak, že hřiště vystupuje nápadně a neorganicky nad okolní území. Netřeba proto zabývat se otázkou, zda tato umělá úprava vznikla nasypávkou nebo urovnáním přirozeného terénu.

Další námitkou vytýká st-lka, že nař. rozhodnutí jest neúplné, poněvadž pouze schematicky řeší regulaci st-lčina pozemku, vzhledem k pásu na vrchu Ž., bez jakýchkoliv bližších údajů a organické souvislosti s ostatními částmi jejího pozemku. Tím prý stává se rozhodnutí ministerstva nejasným a skrývá v sobě neurčitost, která je s to, aby st-lku hospodářsky poškodila, neboť znemožňuje jí prováděti jakékoliv další úpravy na tomto pozemku, ježto musí míti obavu, že st. reg. komise dalším svým zásahem zničí i všechny nové investice a úpravy, třeba s ohledem na projektovanou cestu k P. n. o. provedené.

Ani tuto výtku neshledal soud důvodnou. Úkolem st. reg. komise podle § 2 zák. č. 88/1920 jest, aby opatřila přehledný regulační a zastavovací plán, v němž by rozřešeny byly základní podmínky stavebního rozvoje Prahy s okolím. Tento plán má podle § 15 cit. zák. býti základem pro budoucí podrobné plány regulační. Již z těchto ustanovení je patrné, že st. reg. komise nemusí zamýšlenou regulaci prováděti do všech podrobností, nýbrž že může omeziti se na ustanovení hlavních rysů budoucí regulace, významných pro vytvoření organického městského celku, že však detailní řešení významu pouze lokálního může přenechati obci, aby se o ně postarala podle předpisů stavebního řádu. Ovšem i tato rámcová a schematická úprava musí býti aspoň do té míry určitá, aby bylo možno posouditi, zda a pokud zamýšlená úprava jest proveditelná, a zdali vyhovuje potřebám, k nimž podle § 1 cit. zák. při sdělávání přehledného plánu má býti hleděno. St-lka mohla by tedy jen vytýkati, že navržená schematická úprava není ani do té míry určitá, aby v těchto směrech mohla býti přezkoumána. Musila by však již v námitkovém řízení uvést, které konkrétní údaje v plánu pohřešuje a proč těchto údajů jest i při rámcovém řešení úpravy zapotřebí. St-lka však v námitkovém řízení neurčitost a neúplnost přehledného plánu vůbec nevytýkala a nemůže tedy činiti tak teprve ve stížnosti na tento soud (§§ 5 a 6 zák. o ss). Ostatně námitka, teprve ve stížnosti vznesená, není ani dostatečně konkretisována tak, aby soud mohl se jí zabývat (§ 18 zák. o ss), neboť st-lka sice povšechně vytýká, že schází bližší údaje a organická souvislost s ostatními částmi jejího pozemku, avšak neuvádí blíže, kterého konkrétního údaje postrádá, aby plán byl dostatečně určitý a měl souvislost s ostatními částmi jejího pozemku.

Ve věci samé namítá st-lka, že nař. rozhodnutí sice prohlašuje, že zamýšlená regulace se děje z důvodů zdravotních a estetických, že však ve skutečnosti regulace nař. rozhodnutím potvrzená zájmům těm se přičí, ježto regulací tou se odnímá st-lce letní cvičiště, sloužící zdravotním a estetickým účelům, které vyžadují, aby taková cvičiště byla zřizována v prostředí zdravém, od továren vzdáleném. Dále namítá st-lka, že řešení, v přehledném plánu navržené, přičí se zájmům hospodářským, ježto není zapotřebí zřizovati k P. n. o. velkým nákladem cestu novou, když k němu vede vhodně položená cesta, způsobila býti cestou vyhlídkovou i reprezentační, kterýchžto vlastností projektovaná nová cesta nemá, ježto nebude ani reprezentační, poněvadž bude působiti

dojmem stísněnosti, ani vyhlídkovou, poněvadž bude vklíněna do úbočí. Stížnost popírá také, že by cvičiště vystupovalo nápadně a neorganicky nad okolní terén a tvrdí, že ve skutečnosti je povrch cvičiště zcela organický.

Námitkami těmito nevytýká stížnost, že žal. úřad vycházel z mylného právního názoru, nebo nesprávného výkladu zákona, nýbrž běře námitkami těmi v odpor hodnotné úsudky skutkové o potřebě a účelnosti navržených úprav. Úsudky tyto nemůže však nss, jsa podle odst. 1 § 6 zák. o ss vázán skutkovou podstatou, z níž vycházel žalovaný úřad, přezkoumávati po stránce věcné, nýbrž může pouze zkoumati, zda ten který úsudek úřadu jest logicky možný a opírá-li se o skutečnosti dostatečně a bezvadně zjištěné (§ 6 odst. 2 zák. o ss). Z důvodů těch nemohl soud věcně rozhodovati o tom, zda s ohledem na tělovýchovnou činnost »Sokola« nebylo by bývalo vhodnější zachovati letní cvičiště jednoty, ani o tom, bylo-li zapotřebí právě přes toto cvičiště projektovati nákladnou komunikaci novou, ačkoliv v nevelké vzdálenosti vede cesta stará. Rovněž nemohl soud svým úsudkem nahraditi úsudek žal. úřadu o tom, zda nová cesta bude míti reprezentační ráz úřadem jí přisuzovaný a zda nynější letní cvičiště, kdyby mělo býti zachováno, působilo by skutečně v projektovaném prostředí sadovém cizorodě.. Soud tento je však povolán zkoumati, zda žal. úřad při tvoření svých úsudků o potřebě a účelnosti navržených úprav vzal též zřetel k momentům, které st-lka v řízení námitkovém proti těmto úpravám k platnosti přiváděla.

V tomto směru shledal nss, že nař. rozhodnutí skutečně není prosto vad. Z nař. rozhodnutí není předně patrné, že by byl žal. úřad hodnotil a vzájemně odvažoval na jedné straně veřejný zájem na zřízení reprezentační cesty k P. n. o. a na druhé straně zájem na zachování tělovýchovného ústavu stěžující si tělocvičné jednoty, jemuž nelze upříti povahu zájmu veřejného.

Dále není z nař. rozhodnutí patrné, jak se žal. úřad vypořádal s další námitkou dnešní st-lky, že nová komunikace přes letní její cvičiště projektovaná jest zbytečná, poněvadž v nevelké vzdálenosti vede komunikace stará, která nejen účelu, pro který zřizuje se komunikace nová, plně vyhovuje, ale má dokonce před touto ještě určité přednosti. Tato opomenutí jsou podstatnou vadou nař. rozhodnutí, neboť činí je neúplným v tom směru, že není z něho patrné, zda úřad vůbec existenci a zachování staré cesty vzal v úvahu, případně, proč přes to rozhodl se pro zřízení cesty nové, vedoucí přes letní cvičiště st-lky. Tuto neúplnost stížnost právem vytýká.

Naproti tomu nelze stížnosti přisvědčiti, pokud namítá, že nynější úprava cvičiště stala se před pěti lety po dohodě a schválení příslušných úřadů dohlédacích, zejména i st. reg. komise, a že projektovaná úprava jest v rozporu s dřívějším rozhodnutím st. reg. komise. Neboť i kdyby skutečně st. reg. komise byla dala svůj souhlas ke zřízení letního cvičiště na uvedeném pozemku st-lky, nebylo by to právní překážkou, aby později svůj náhled nezměnila a nerozhodla se pro úpravu nyní navrhovanou.

Vadným jest však nař. rozhodnutí ještě ve směru jiném. Žal. úřad, uvažuje o významu letního cvičiště pro Těl. jednotu »Sokol«, dospěl

k úsudku, že těl. jednota bude beztak v budoucnosti nucena cvičiště ono zrušiti, poněvadž toto tvoří jediný celek s tělocvičnou, která řezána jsouc do hloubky 12 m novou regulační čarou, nebude moci trvale v budoucnosti obstáti. Stížnost nepopírá vzájemnou souvislost sokolovny s letním cvičištěm, ale namítá, že jednota má kromě pozemku, na němž stojí budova sokolovny, ještě značně veliký pozemek vedle ní, který po sloučení s pozemkem, na němž sokolovna stojí, dá přiměřenou plochu k postavení nové budovy i v mezích nových regulačních čar. Žal. úřad vychází patrně z náhledu opačného, že totiž po ustoupení do nové regulační čáry nezbude dosti místa pro zřízení nové sokolovny, avšak pro tento svůj úsudek nezjednal si žal. úřad, nedav st-lce v řízení příležitost, aby zaujala stanovisko ke skutkovým okolnostem, sloužícím tomuto úsudku za základ, procesně bezvadný podklad, pročež rozhodnutí jeho je i v tomto bodě stíženo podstatnou vadou řízení.

Z důvodů těch musilo naříkané rozhodnutí, pokud dotýká se pozemku st-lky č. 8/12, býti zrušeno podle § 6 zák. o ss.

Č. 11.498.

Dávka za úřední úkony: * Obci jakožto koncesionáře populiční dráhy přísluší pro stavbu a provoz takovéto dráhy osvobození od poplatků a kolků podle saz. pol. 44/75 lit. b) poplatkového zákona a v důsledku toho také ve smyslu čl. 9 A) vl. nař. č. 254/1926 Sb. osvobození od dávky za úřední úkon za schválení nového dopravního (přepravního) řádu podle saz. pol. M 25 vl. nař. č. 254/1926 Sb.

(Nález ze dne 24. října 1934 č. 19.824.)

Prejudikatura: shodně Boh. A 9000/31.

Věc: Hlavní město Praha (mag. rada Dr. Jan Novopacký) proti ministerstvu železnic (odb. r. Dr. Karel Tyl) o dávku za úřední úkony.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: K vyzvání ministerstva železnic předložila správní rada elektrických podniků hl. m. Prahy ke schválení návrh nového přepravního řádu, platného pro pražské el. trati. Schvalujíc tento návrh, předepsalo min. železnic výměrem z 10. srpna 1931 správní radě dávku za úřední úkon ve výši 500 Kč.

Proti tomuto výměru dávky za úřední úkon podána jest stížnost rady hl. m. Prahy, ve které je vytýkána nař. rozhodnutí nezákonnost.

Odvodní spis žal. úřadu brání se především proti tvrzení stížnosti, že nový přepravní řád byl předložen ke schválení na vyzvání min. železnic. Pro případ, že by v tomto tvrzení byla shledána námitka, že st-lka nezavdala příčiny k úřednímu úkonu (§ 1 (2) zák. č. 53/1925), uvádí žal. úřad, že st-lka byla i bez této výzvy povinna přizpůsobiti své předpisy dnešním poměrům a novým předpisům. Tomuto stanovisku úřadu dlužno dáti za pravdu. Podle čl. XXXI, odst. posl. zákona č. 149/1910 ř. z. jsou sice podniky drobných drah, mezi něž nesporně náleží i el. dráhy